

		<ul style="list-style-type: none"> - Đó là cơ sở của tình đoàn kết, tình yêu quê hương, đất nước, là sức mạnh tinh thần vô giá giúp chúng ta chiến thắng bất cứ kẻ thù nào để bảo vệ chủ quyền dân tộc. - Không có tình yêu thương, cuộc sống của chúng ta sẽ thật tẻ nhạt, bất hạnh, xã hội không thể văn minh, tiến bộ, tốt đẹp hơn. Cần lên án những kẻ sống vô tâm, thờ ơ, ích kỉ. - Liên hệ bản thân.
II	1	Cảm nhận khổ cuối bài “Bài thơ về tiểu đội xe không kính”.
	a	Giới thiệu chung:
		<p>- Phạm Tiến Duật là nhà thơ khoác áo lính, là gương mặt tiêu biểu của thơ trẻ thời kì kháng chiến chống Mĩ cứu nước. Thơ ông gắn liền với hình ảnh người lính trên chiến trường với vẻ đẹp hồn nhiên, tinh nghịch, trẻ trung mà sâu sắc.</p> <p>+ “Bài thơ về tiểu đội xe không kính” viết năm 1969, khi cuộc kháng chiến chống Mĩ đang vô cùng ác liệt. Bài thơ in trong tập “Vàng trăng - Quảng lửa”, là một trong những bài thơ để lại ấn tượng mạnh trong lòng người đọc về hình ảnh những người lính lái xe Trường Sơn nói riêng và những người lính cụ Hồ nói chung.</p> <p>+ Đoạn thơ trên nằm ở cuối bài, là khổ thơ hay nhất, đẹp nhất viết về những người lính lái xe Trường Sơn.</p>
	b	Cảm nhận:
		<p>* Nội dung:</p> <p>- Hai câu đầu dồn dập, những mắt mắt, khó khăn do quân địch gieo xuống : không kính, không đèn, không mui, thùng xe có xước (biên pháp liệt kê). Điệp ngữ “không có” nhắc lại ba lần như nhân lên ba lần những thử thách khốc liệt.</p> <p>- Hai câu cuối âm điệu đối chọi lại, trôi chảy, êm ru. Hình ảnh đậm nét. Vậy là đoàn xe đã chiến thắng, vượt lên bom đạn, hăm hở hướng ra phía trước, hướng ra tiền tuyến lớn với một tình cảm thiêng liêng “<i>vì miền Nam</i>”. Hình ảnh “trong xe có một trái tim” là cội nguồn sức mạnh của cả</p>

	<p>đoàn xe, góc rẽ phẩm chất anh hùng của người cầm lái tích tụ, đọng kết lại ở “trái tim” gan góc, kiên cường, giàu bản lĩnh và chan chứa tình yêu nước.</p> <p>=> Hai câu cuối đã nêu lên chân lý của thời đại: sức mạnh quyết định chiến thắng không phải là vũ khí, là công cụ... mà là con người - con người mang trái tim nồng nàn yêu thương, ý chí kiên cường, dũng cảm, niềm lạc quan và niềm tin vững chắc.</p> <p>* Nghệ thuật:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sự tương phản giữa hiện thực tàn khốc và lí tưởng mạnh mẽ của con người. - Sử dụng hình ảnh hoán dụ, biện pháp điệp từ và liệt kê rất đặc sắc.
c	<p>Đánh giá:</p> <p>- Những khổ thơ trên đã phác họa thật đẹp về những người lính lái xe trên tuyến đường Trường Sơn trong những năm chống Mĩ cứu nước gian khổ, ác liệt. Những câu thơ giản dị, hình ảnh sinh động cụ thể, sự đối lập giữa hiện thực và lí tưởng của con người, đặc biệt là phép hoán dụ đã tô đậm vẻ đẹp trẻ trung, yêu đời và tình yêu đất nước, tinh thần cách mạng sôi nổi của những người lính trẻ. Tuổi trẻ chúng ta hôm nay cần nâng cao lòng biết ơn và noi gương các thế hệ cha anh đi trước!</p>
2	<p>Cảm nhận về nhân vật ông Hai trong truyện “Làng” của Kim Lân khi nghe tin làng mình theo giặc.</p>
a	<p>Giới thiệu chung:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kim Lân tên thật là Nguyễn Văn Tài, quê ở huyện Từ Sơn, tỉnh Bắc Ninh. Ông có sự am hiểu và gắn bó sâu sắc với cuộc sống nông thôn và hầu như chỉ viết về đề tài sinh hoạt ở làng quê cùng cảnh ngộ của người nông dân. - “Làng” là một trong những truyện ngắn xuất sắc nhất của đời văn Kim Lân nói riêng và của nền văn học kháng chiến chống Pháp nói chung - sáng tác đầu kháng chiến, được in năm 1948.

	<p>- Truyện ca ngợi tình yêu làng, yêu nước, tinh thần kháng chiến sôi nổi của người nông dân Việt Nam, kết tinh ở nhân vật ông Hai. Tình cảm ấy càng được thể hiện rõ nét trong tình huống ông nghe tin làng mình theo Tây.</p>
b	<p>Cảm nhận:</p> <p>* Vài nét về ông Hai:</p> <p>- Là một lão nông hiền lành, chất phác, rất yêu làng của mình (tự hào về làng, đi đâu cũng khoe cái làng của mình, tích cực tham gia các hoạt động chuẩn bị cho kháng chiến,...).</p> <p>- Ông phải dời làng đi tản cư nhưng vẫn luôn hướng về làng, nhớ làng đau đáu.</p> <p>* Tâm trạng của ông Hai khi nghe tin làng mình theo Tây:</p> <p>- Ban đầu, ông luýnh quýnh khi nghe người ta nói Tây về làng chợ Dầu khùng bố "<i>quay phắt lại lấp bắp hỏi</i>" và tin tưởng làng chợ Dầu yêu nước sẽ kiên quyết đánh Tây "<i>Thế ta giết được bao nhiêu thằng?</i>".</p> <p>- Khi nghe tin làng theo Tây:</p> <p>+ "<i>Cổ ông lão nghẹn ắng hẳn lại, da mặt tê rân rân. Ông lão lặng đi, tưởng như đến không thở được.</i>" -> Ông bàng hoàng, kinh ngạc. Đây là một cú sốc lớn với ông.</p> <p>+ "<i>Một lúc lâu ông mới rặn ề ề, nuốt một cái gì vướng ở cổ, ông cất tiếng hỏi, giọng lạc hẳn đi: Liệu có thật không hở bác? Hay là chỉ lại...</i>" -> Ông muốn xác nhận lại thông tin vì không thể tin, không muốn tin vào điều đó. Nỗi đau đớn khiến ông mất hết cả tinh thần, trở nên suy sụp.</p> <p>+ Ông "<i>đứng dậy, chèm chẹp miệng cười nhạt một tiếng</i>", "<i>vờ vờ đứng lảng ra chỗ khác, rồi đi thẳng</i>", "<i>cúi gằm mặt xuống mà đi</i>", "<i>nằm vật ra giường</i>" -> Ông đau đớn vì làng mình theo giặc, tủi hổ vì làng quê ông vốn rất yêu thương, tự hào nay lại phản bội cách mạng, đi làm Việt gian.</p> <p>+ Rồi ông "<i>tủi thân, nước mắt ông lão cứ tràn ra</i>". Đó là giọt nước mắt của khổ đau, của sự bất lực vì giờ khắc này ông không thể thay đổi, phải nhận được thông tin ấy.</p>

	<p>+ Ông nghĩ đến những đứa con, trong đầu dần vụt biết bao câu hỏi "Chúng nó cũng là trẻ con làng Việt gian đấy ư? Chúng nó cũng bị người ta rẻ rúng hắt hủi đấy ư?". Ông vô cùng xấu hổ, nhục nhã vì là người con của một mảnh đất Việt gian, thương xót cho những đứa con vì cũng mang cái danh đáng xấu hổ ấy.</p> <p>+ Ông lo sợ sẽ bị bà chủ nhà đuổi vì ông biết rằng nơi đây ai cũng khinh bỉ và không chứa chấp Việt gian.</p> <p>+ Đỉnh điểm của nỗi đau khổ, giận dữ "ông lão nắm chặt hai tay lại và rít lên: Chúng bay ăn miếng cơm hay miếng gì vào mồm mà đi làm cái giống Việt gian bán nước để nhục nhã thế này!" và kiên quyết "Làng thì yêu thật nhưng làng theo Tây mất rồi thì phải thù!".</p> <p>=> Niềm tự hào về làng thế là sụp đổ, tan tành trước cái tin sét đánh ấy. Cái mà ông yêu quý nhất nay cũng đã quay lưng lại với ông. Không chỉ xấu hổ trước bà con mà ông cũng tự thấy ông mất đi hạnh phúc của riêng ông, cuộc đời ông cũng như đã chết đi một lần nữa. Và ở ông, tình yêu kháng chiến, tình yêu cách mạng còn lớn hơn nữa, nó chi phối tình cảm của ông đối với làng.</p> <p>=> Qua đó, ta thấy ông Hai là một người có tình yêu làng, yêu nước vừa sâu nặng vừa tinh táo, sáng suốt.</p>
c	<p>Đánh giá:</p> <p>- Nhà văn xây dựng được tình huống truyện đặc sắc, miêu tả tâm lí nhân vật qua những cuộc đối thoại, độc thoại và độc thoại nội tâm đa dạng.</p> <p>- Qua nhân vật ông Hai, nhà văn đã phản ánh chân thực tình yêu quê hương, làng xóm mộc mạc, chân chất của những người nông dân Việt Nam và mang đến một thông điệp ý nghĩa: Tình yêu Tổ quốc chẳng đến từ đâu xa xôi, nó bắt nguồn từ chính những tình cảm gần gũi, bình dị, thân thương nhất.</p>